

Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Jannatian/Съвет

(Дело T-187/13)

(2013/C 171/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Mahmoud Jannatian (Техеран, Иран) (представители: E. Rosenfeld и S. Monnerville, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени в частта относно жалбоподателя: i) Обща позиция 2008/479/ОВППС на Съвета от 23 юни 2008 година за изменение на Обща позиция 2007/140/ОВППС относно ограничителните мерки срещу Иран⁽¹⁾; ii) Решение 2008/475/ЕО на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителните мерки срещу Иран⁽²⁾; iii) Обща позиция 2008/652/ОВППС на Съвета от 7 август 2008 година за изменение на Обща позиция 2007/140/ОВППС относно ограничителните мерки срещу Иран⁽³⁾; iv) Решение 2009/840/ОВППС на Съвета от 17 ноември 2009 година за прилагане на Обща позиция 2007/140/ОВППС относно ограничителните мерки срещу Иран⁽⁴⁾; v) Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС⁽⁵⁾; vi) Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС⁽⁶⁾; (vii) Регламент (ЕО) № 1100/2009 на Съвета от 17 ноември 2009 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Решение 2008/475/ЕО⁽⁷⁾; (viii) Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007⁽⁸⁾; и (ix) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010⁽⁹⁾; и

— да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от липсата на компетентност на Съвета

— Жалбоподателят твърди, че съгласно член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз ограничителни мерки могат да бъдат приемани само по съвместна инициатива на Комисията и върховния представител. Съветът приел оспорваните решения и регла-

менти, като действал самостоятелно. Поради това те са опорочени от липсата на компетентност.

2. Второ правно основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране

— Жалбоподателят твърди, че посоченият мотив за включването на г-н Jannatian в списъка в приложение II е твърде неясен, за да отговаря на установените в съдебната практика изисквания по отношение на задължението за мотивиране. За да изпълни задължението за мотивиране, Съветът следвало да изложи конкретните и специфични елементи, които са показателни за наличието на действителна подкрепа, оказана от жалбоподателя на правителството на Иран или на чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности на Иран. Поради това оспорваните решения и регламенти са опорочени от липсата на мотиви.

3. Трето правно основание, изведено от нарушение на основните права на жалбоподателя

— Жалбоподателят твърди на първо място, че тъй като не са мотивирани, оспорваните решения и регламенти следователно нарушават правото на защита на жалбоподателя; на второ място, че незаконосъобразността на оспорваните решения и регламенти засяга настоящото производство, тъй като от една страна е пречка за защитата на жалбоподателя, а от друга страна се засяга способността на Съда да упражни контрол за законосъобразност върху оспорваните решения и регламенти. От това следва, че са нарушени правата на жалбоподателя на ефективна съдебна защита. На последно място, доколкото жалбоподателят бил лишен от правото си на защита и тъй като е застрашена способността на Съда да упражни контрол за законосъобразност върху оспорваните решения и регламенти относно мерки за замразяване на финансови средства — които по самото си естество представляват „изключителна принуда“ — правото на собственост на жалбоподателя е необосновано ограничено.

4. Четвърто правно основание, изведено от липсата на доказателства срещу жалбоподателя

— Жалбоподателят твърди, че Съветът не привел доказателствата и данните, на които се основават приетите от него оспорвани решения и регламенти.

5. Пето правно основание, изведено от неточност от фактическа страна

— Жалбоподателят изтъква, че противно на посоченото в оспорваните решения и регламенти, жалбоподателят вече не бил заместник-ръководител на организацията за атомна енергия към съответния момент на включването му в списъка на лицата и образуванията, които попадат в обхвата на ограничителните мерки. Поради това Съветът допуснал фактическа грешка като включил жалбоподателя в списъка само на основание че към момента на приемане на различните оспорвани решения и регламенти, той е бил заместник-ръководител на организацията за атомна енергия.

6. Шесто правно основание, изведено от грешка при прилагането на правото

— Жалбоподателят твърди, че член 20, буква б) няма за цел да се прилага *per se* по отношение на физически лица на ръководни постове в някое от образуванията от списъка в приложение VIII. Освен това в член 20, буква б) се предвижда включването в списъка на лица, „които **участват**, имат пряко отношение или **предоставят подкрепа за чувствителните ядрени дейности на Иран**.“ Съветът допуснал грешка при прилагането на правото, като включил жалбоподателя в списъка от приложение II, без да приведе доказателства, че жалбоподателят предоставял активна и реална подкрепа за ядрените дейности на Иран към момента на включването му в списъка от приложение.

7. Седмо правно основание, изведено от явна грешка при преценката на фактическите обстоятелства и нарушение на принципа на пропорционалност

— Жалбоподателят твърди, че в настоящия случай не е налице цел от общ интерес, която може да обоснове налагането на толкова строги мерки на лица, които макар и за кратък срок са заемали ръководна позиция в организацията за атомна енергия на Иран. Освен това дори ако мерките бъдат счестени за обосновани с оглед на цел от общ интерес, те все още могат да поразжат критика, тъй като с тях не се спазва разумната пропорционалност между използваните средства и целта, чието постигане се иска.

⁽¹⁾ ОВ L 163, 24.6.2008 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ L 163, 24.6.2008 г., стр. 29.

⁽³⁾ ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 58.

⁽⁴⁾ ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 64.

⁽⁵⁾ ОВ L 195, 27.7.2010 г., стр. 39.

⁽⁶⁾ ОВ L 281, 27.10.2010 г., стр. 81.

⁽⁷⁾ ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 31.

⁽⁸⁾ ОВ L 281, 27.10.2010 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 88, 24.3.2012 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 2 април 2013 г. — Transworld Oil Computer Centrum и др./Eurojust

(Дело T-192/13)

(2013/C 171/57)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Transworld Oil Computer Centrum BV (Berg en Dal, Нидерландия), Transworld Payment Solutions Ltd (Бермуда), Transworld ICT Solutions Ltd (Bangalore, Индия), Transworld Oil USA, Inc. (Houston, Съединени американски щати), Bermuda First Curaçao Ltd (Бермуда) и Johannes Christiaan Martinus Augustinus Maria Deuss (Бермуда) (представител: Rechtsanwalt T. Barkhuysen)

Отговорник: Eurojust

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви за нищожно решението за потвърждение на Eurojust от 2 февруари 2013 г.,
- да разпореди на Eurojust да приеме ново решение въз основа на втората молба от 31 декември 2012 г. и вземайки предвид правното становище на Съда,
- да възложи на Eurojust да заплати разноските, възникнали в резултат на изготвянето на жалбата и във връзка с втората молба.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Първо правно основание: Eurojust не била разгледала всички правни основания, изтъкнати от жалбоподателите.

— Молбата за предоставяне на информация от 4 октомври 2012 г. и втората молба за предоставяне на информация от 31 декември 2013 г. почивали на различни правни основания, сред които член 10 от Европейската конвенция за правата на човека и член 8, параграф 2, член 41, параграф 2 и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 83, стр. 389). Въпреки това оспорваното решение на Eurojust се основавало изключително на правилата на Eurojust относно достъпа до документи. Eurojust погрешно отхвърлила останалите правни основания, на които се позовават жалбоподателите.

2. Второ правно основание: Решението не било взето с необходимата грижа и не било мотивирано в достатъчна степен.

— Eurojust отказала да предостави изискваната информация, позовавайки се на изключенията, установени в член 4, параграф 1, букви а) и б) от Правилата на Eurojust за достъп до документи. В оспорваното решение обаче Eurojust не обяснява или поне не обяснява в достатъчна степен защо и доколко тези изключения се прилагат в настоящия случай.

3. Трето правно основание: Eurojust приложила погрешно предвидените в член 4, параграф 1, буква а) от Правилата за достъпа до документи изключения за „висящи национални разследвания“ и „борба с тежката престъпност“.

— Жалбоподателите с основание и с право се съмнявали, че по време на (предварителното) наказателното разследване орган(и) за наказателно преследване са действали незаконнообразно. В подкрепа на това съмнение наред с другото те подават до Eurojust молба за предоставяне на информация. Eurojust твърдяла, че исканата информация не може да бъде предоставена, тъй като към момента все още било в ход предварително съдебно производство. Според жалбоподателите Eurojust се позовава на тези изключения погрешно и без достатъчни мотиви.